

ΝΑΥΤΙΛΟΣ.

Ἡ εἰκονογραφία αὕτη παριστᾷ ζῶον θαλάσσιον ἀνῆκον εἰς τὴν μεγάλην κλάσιν τῶν ὀστρακοδέρμων. Ὁμοιάζει ὡς βλέπετε, μὲ κοινὸν κοχλίαν (σάλιαγκαν,) ἀλλ' εἶναι πολὺ περιεργότερον ἀπὸ τοῦτον εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ εἰς τὸν τρόπον τῆς ζωῆς.

Ὁ ναυτίλος δὲν ἔχει τὸ ἄνω μέρος τὸ πλατὺ, τῆς κόγχης τοῦ ἀνοικτὸν, ὅπως ὁ κοχλίας, ἀλλὰ κλειστὸν, γεμάτον ὅμως ἀπὸ τρύπας· τὸ μέρος τοῦτο διαιρεῖται διὰ μιᾶς γραμμῆς χονδρῆς εἰς δύο μέρη: τὸ ὑπὸθιον τὸ στενωτέρον, τὸ ὁποῖον εἶναι ὀλίγον ὑψηλότερον, καὶ τὸ ἐμπρόσθιον χαμηλότερον. Ἐπάνω εἰς τὸ ὑπὸθιον κατοικεῖ τὸ ζῶον, καὶ ὡς φαίνεται ἐπίτηδες ἐτέθη εἰς τὸ μέρος τοῦτο ὑπὸ τοῦ πανσόφου Δημιουργοῦ, διὰ νὰ δύναται νὰ διευθύνῃ τὰς κινήσεις τοῦ μικροῦ του πλοιαρίου, ὡς ὁ πηδαλιούχος κυβερνᾷ τὸ πλοῖόν του καθήμενος εἰς τὰ ὀπίσθεν πλησίον τοῦ πηδαλίου.

Ἡ κόγχη τοῦ ναυτίλου εἶναι λεπτὴ ὡς χαρτίον, ἀλλὰ ἀστερεὰ καὶ δίδει ἀρκετὸν εἰσόδημα εἰς τοὺς Κινέζους, οἱ ὅποιοι πιάνουσι τοὺς ναυτίλους, καὶ ἀφοῦ τοὺς καθάρισαι καλὰ, σκαλίζουν ἐπάνω εἰς τὰς κόγχας τῶν διάφορα ἀντικείμενα, τὰς φέρουν ἔπειτα εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ τὰς πωλοῦν μὲ πολὺ κέρδος.

Τὸ ζωῦφιον, τὸ ὁποῖον κατοικεῖ τὴν κόγχην ταύτην καὶ τὸ ὁποῖον κυρίως εἶναι ὁ ναυτίλος, συνίσταται, ἐκ τοῦ σώματος καὶ 6 ἢ 8 βραχιόνων, ὀστίνες ὁμοιάζουσι μὲ τοὺς βραχίονας τοῦ ὀκτάποδος· οἱ δύο ἀπὸ τούτους εἶναι ἐφωδιασμένοι μὲ μεμβράναν λεπτήν, ὅλοι δὲ ἔχουσι τοὺς λεγομένους μυζητήρας, τοὺς ὁποίους οἱ μὲν ὀκτάποδες μεταχειρίζονται διὰ νὰ προσκολληῶνται εἰς τοὺς βράχους καὶ νὰ κρατῶσι τὴν λείαν των, ὁ δὲ ναυτίλος δι' ἄλλον σκοπὸν, τὸν ὁποῖον εὐθὺς θὰ μάθετε.

Ἀφοῦ οὖν εἶπον περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ μικροῦ ναυτίλου, πρέπει τώρα νὰ σᾶς ἀναφέρω καὶ μερικά πράγματα ἀναφερόμενα εἰς τὴν ζωὴν τοῦ μικροῦ μας ποντοπόρου.

Ὁ ναυτίλος δὲν κατοικεῖ, ὅπως οἱ κοινοὶ κοχλῖαι εἰς τὰ παραθαλάσσια, προσκολλημένος εἰς βράχους

καὶ πέτρας, ἀλλὰ ζῇ εἰς ἀνοικτάς θαλάσσας, — εἰς τοὺς ὠκεανούς· δὲν τοῦ ἀρέσει ὁ περιορισμὸς — θέλει ἀνοικτὸν καὶ καθαρὸν αἶρα, καὶ ἀγαπᾷ νὰ παίξῃ μὲ τὰ κύματα τοῦ ὠκεανοῦ.

Ἐν ὅσῳ εἶναι τρικυμία, ὡς καλὸς ναυτικὸς εὐρίσκειται ἀσφαλῶς ἀραχμένος εἰς τὸν βοθρὸν τοῦ ὠκεανοῦ, ὅπου εἶναι ἄκρα γαλήνη καὶ ἡσυχία. Εὐθὺς ὅμως ἀφοῦ παύσῃ ἡ θαλασσοταραχὴ, ἀναβαίνει εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ὑψώνει τοὺς δύο βραχίονας, οἱ ὅποιοι ἔχουν τὴν μεμβράναν καὶ ρίπτει μερικὸς ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀπὸ τὸ ἐν καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τῆς κόγχης του· ἔπειτα στρέφει τὴν πρόμνην πρὸς τὸν ἄνεμον ἀνοίγει τὰ πανιά του, ἤγουν τὰς δύο μεμβράνας, τὰς ὁποίας ὁ ἄνεμος φουσκώνει, καὶ διὰ τῆς βοηθείας τῶν ἄλλων βραχιόνων, τοὺς ὁποίους μεταχειρίζεται ὡς κουπία καὶ πηδάλιον, διευθύνει τὸ σκάφος του ὅπου θέλει, οὕτω δ' ἐξακολουθεῖ ν' ἀπερνᾷ τὸν καιρὸν τοῦ διασκεδάζων ἕως οὗ βαρυνθῇ ἡ ἀρχίσῃ νὰ φυσᾷ ἄνεμος ἰσχυρὸς καὶ νὰ ὑψοῦνται τὰ κύματα καὶ τότε καταβιβάζει τὰ πανιά του, πέρνει μέσα τὰ κουπιά του καὶ καταβαίνει εἰς τὸν λιμένα του!

Ἀλλὰ, μοῦ φαίνεται ὡς νὰ ἀκούω τινὰ ἀπὸ οἷς νὰ ἐρωτοῦν, καλὰ; ἀλλὰ πῶς δύναται ν' ἀναβαίῃ καὶ νὰ καταβαίῃ εἰς τόσον μέγα βάθος ἐν τοιοῦτον μικρὸν καὶ ἀδύνατον ζῶον;

Ἴδού πως. Ἐνθυμεῖσθε ὅτι εἵπομεν ὅτι τὸ ἄνω μέρος τῆς κόγχης του, τὸ πλατὺ, εἶναι κλεισμένον, ἀλλὰ γεμάτον ἀπὸ τρύπας· ὅλον τὸ ἐσωτερικὸν τῆς κόγχης ἐπομένως εἶναι κενόν· τώρα, τὰς τρύπας ταύτας σκεπάζει μὲ τοὺς μυζητήρας μερικῶν ἀπὸ τοὺς βραχιόνάς του, καὶ ὅταν μὲν θέλῃ νὰ καταβῇ εἰς τὸν βοθρὸν, ἀφίνει τὸ θαλάσσιον νερὸν καὶ εἰσέρχεται διὰ τῶν τρυπῶν καὶ γεμίζει τὸ κούφωμα, τὸ ὁποῖον γεγόμενον τότε βαρύτερον βοθίζεται· ὅταν δὲ θέλῃ ν' ἀναβῇ ἀφαιρᾷ διὰ τῶν μυζητήρων τὸ ὕδωρ, γίνεται ἐλαφρότερος καὶ ἀναβαίνει.

Πόσον ἀπλοῦς, ἀλλὰ πόσον θαυμαστὸς ὁ ὀργανισμὸς τοῦ μικροῦ τούτου ναυτίλου! Πῶς δύναται νὰ ἴδῃ ἢ νὰ ἀναγνώσῃ περὶ αὐτοῦ χωρὶς νὰ ὑψώσῃ τὸν νοῦν του εἰς τὸν Πάνσοφον καὶ Πανάγαθον Δημιουργόν!

Εἶναι ὥραϊον θέαμα νὰ βλέπῃ τις μυριάδας τοιούτων ζῶων διαπλεόντων τὸν ὠκεανὸν μὲ τὰ λευκὰ, κυανὰ καὶ κόκκινα πανιά των ἀπλωμένα! Ἐν ὅρῳ γαλήνῃ ὅλη ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ὠκεανοῦ ὅσον δύναται νὰ ἴδῃ ὁ ὀφθαλμὸς εἶναι σκεπασμένη μὲ τὰ μικρὰ ταῦτα ἀκάτια.

Τιμὴ ἐτησίᾳ συνδρομῆς τῆς Ἐφημ. τῶν Παίδων

Διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους λεπ. 50.

Διὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ δρ. 1.

Διὰ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ ἐν γένει » 3.